

Vårt oppdrag er å løfte mennesker opp! side 6–7

«Jeg var fremmed, og dere tok imot meg» side 8–9

Diakoni og ungdomsarbeid hører sammen side 10

Aktiv høst i kirka for alle aldre side 5, 11, 12 og 13

Utenforskap - utfordring og mulighet side 16

Lund menighet

Marviksveien 5, 4631 Kristiansand
lund.menighet@kristiansand.kommune.no
www.lundmenighet.no

Åpningstid: menighetskontoret

Tirsdag – fredag kl. 10 – 14. Mandag stengt
Telefon: 38 19 68 70 Telefaks: 38 19 68 57

Kontaktpersoner

Daglig leder Torunn Haugen Jerstad:
tlf. 38 19 68 70 (privat: 37 27 06 57)
torunn.haugen.jerstad@kristiansand.kommune.no

Fung. sokneprest Monika Olsen Holt:
tlf. 38 19 68 74,
monika.olsen@kristiansand.kommune.no

Kapellan (vikar) Hans Jørgen Wennesland:
Tlf. 91 57 76 21,
hans.jorgen.wennesland@kristiansand.kommune.no

Kapellan (vikar) Erik Wesmann:
95 83 31 63
erik.wesmann@kristiansand.kommune.no

Kantor Ben Tore Beisland:
38 19 68 76 (privat: 988 56 223)
ben.tore.beisland@kristiansand.kommune.no

Diakon Petter Tanggaard Lomeland:
38 19 68 71 (privat: 975 95 285)
petter.tanggaard.lomeland@kristiansand.kommune.no

Kirketjener Blain Philip Jackson:
412 11 147
blain.philip.jackson@kristiansand.kommune.no

Menighetspedagog Ida Borghild Jørgensen:
38 19 68 72 (privat: 410 41 293)
ida.borghild.jorgensen@kristiansand.kommune.no

Renholder
Kristin Tofte: 38 19 68 70

Menighetsrådsleder Bård Kalstad:
tlf. 952 92 967
bard.kalstad@sshf.no

KIRKENS SERVICETORG I KRISTIANSAND

Gyldenløvesgate 9. Tlf. 38 19 68 00

Åpningstid: mandag – fredag kl. 09 – 15

Postboks 417, 4604 Kristiansand

Spørsmål om gravferd/dåp/vigsel

www.kristiansand.kirken.no

Forsidefoto: Lund kirke var representert med Dansegruppa på Den Internasjonale Kulturfestivalen i Kristiansand lørdag den 14. august

(Foto: Monika Olsen Holt)

Redaktøren har ordet

Nestekjærlighetens kraft

– Forkynn evangeliet, om mulig med ord! –

Det er Lunds nye menighetsdiakon som i dag minner oss om det kjente sitatet som spores tilbake til Frans av Assisi. Den fattige munken mente nok ikke å snakke ned ordets betydning, men å poengtere at kirka sitt oppdrag er så mye mer enn bare å bruke munnen.

Evangeliet virkeliggjøres blant annet gjennom nestekjærlighet, inkluderingen de fellesskap, vern om skaperverket og kamp for rettferdighet. Kjernen i kirka sitt samfunnsoppdrag er å se og løfte mennesker, både gjennom små og enkle handlinger og større og mer krevende tiltak.

Ordet *diakoni* kan bety viktig oppdrag. Oppdraget omfatter oss alle, ikke bare fagutdanna diakoner. Diakoni er å la nestekjærligheten få prege oss både når vi tar en telefon, går på besøk eller utfører profesjonell omsorg for noen som trenger det. Å vise verdighet og respekt for hverandre slik at ingen føler seg utenfor fellesskapet. Å forvalte ressurser og natur med tanke også på de som kommer etter oss - i erkjennelse av at vi har jorda til låns. Å stå på rettferdighetens og solidaritetens side sammen med fattige og undertrykte i alle land.

Ingen har konkretisert dette viktige oppdraget mer tydelig enn Jesus selv:

– For jeg var sulten, og dere ga meg mat. Jeg var tørst, og dere ga meg å drikke. Jeg var fremmed, og dere tok imot meg. Jeg var naken, og dere kledde meg. Jeg var syk, og dere så til meg. Jeg var i fengsel, og dere kom til meg ... Alt dere gjorde mot én av disse mine minste brødre, det gjorde dere mot meg. –

Diakonien har mange ansikter: *Ensomhet. Fysiske og psykiske plager. Fattigdom. Sorg. Rusavhengighet. Undertrykking. Diskriminering. Millioner på flukt. Klimakrise. Urettferdig ressursfordeling.*

Alt dette kan holde mennesker nede i utenforskap og mangel på verdighet. Utfordringene kan lett overmanne oss med avmaktssfølelse. Da trenger vi å oppdine hverandre: Ingen kan gjøre alt. Men alle kan gjøre litt. Selv gjennom de små hverdagshandlingene våre kan vi se og løfte et annet menneske. Det kan bety en enorm forskjell!

Det var nettopp det de erfarte, de ni flyktningene fra Bosnia som Odd Bjørnsen skriver om i dagens menighetsblad. For snart tretti år siden fant de ei åpen dør, husrom og nestekjærlighet i Lund kirke. Kirkeasyl er diakoni i praksis.

Fortsatt finnes det både i vårt nabolag og langt borte fra våre grenser mange av Jesu minste som er sultne, tørste, fremmede, nakne, syke og i fengsel. Derfor er diakoni alltid et viktig oppdrag for ei verdensvid kirke. Derfor utfordres hver enkelt av oss til å være med på å gjøre en stor forskjell - som nestekjærlighetens bankende hjerter, hender og føtter i verden.

Kilde: Unsplash (Foto: John Tyson)

Når skinnet blir for stort

TEKST: HANS JØRGEN WENNESLAND,
KAPELLAN (VIKAR)

– Farfar, koffår har du så mange skrokker på magen? spurte Magnus, vårt barnebarn fra Haugesund. Vi var i Stampa og badet, og jeg hadde tatt på badeshortsen.

– Øhhh, sa jeg og tenkte så det knaket. – Det ... eer ... fordi skinnet mitt er blitt for stort. –

– Å ja, sa Magnus, og så ut til å være fornøyd med svaret.

Men hva om han hadde stilt et oppfølgingsspørsmål som:

– Koffår e det det da? – Da hadde jeg måttet svare at slik er det når en blir gammel. Da klarer vi ikke å fylle ut skinnet lenger, og så blir det rynker både her og der. For det er faktisk sånn det er. Jeg ser det, og jeg kjenner det. Både på kroppen og i sjelen. Og jeg tror at i begge tilfeller handler det om at vi krymper litt i møtet med livet.

Da jeg startet opp som prest, hadde jeg meninger og tro som var fast i fisken. Jeg fylte ut skinnet ganske bra, omtrent lik en ivrig bruker av helsestudio som liker å ta på seg den tettstående T-skjorta når våren kommer. Jeg snakket om Gud og mennesker, om synd og om nåde, og ting var liksom på plass der de skulle være. Men så rant vannet i havet. Mye vann, både i bøtter og spann. Etter hvert var det som om noe av meg og noe i meg ble vasket bort.

Troen min eller teologien min er blitt forandret. Jeg tror ikke et øyeblikk at Gud er blitt en annen. Men møtet med livet, med mennesker, med gleder og med sorger har

forandret meg. Det er som om det jeg har sett og opplevd, har forandret virkeligheten for meg. Og det er virkeligheten som må møte Gud i troen og i teologien. I alle fall er det slik det må være om jeg skal oppleve at det jeg holder meg fast i, er sant og troverdig.

Selvfølgerlig tror ikke jeg at jeg har sett hele sannheten. Kanskje bare en flik av den. Men jeg har lest og tatt til meg de gode nyhetene om Jesus. Og det er i alle fall sannheten slik Bibelen framstiller den, og slik kirka tror at den er. Skinnet mitt er blitt større. Det er litt dumt sett fra et forfengelig ståsted. Men det er noe annet som også er blitt større, og det er bra, for det bryter med all forfengelighet. Jeg snakker om nåden, Guds nåde for å være mer presis. Det er ingen og ingenting Guds nåde ikke kan favne. Det måtte i så fall være at vi ikke ønsker den eller ikke synes at vi trenger den.

Med en bunnløs nåde under oss må vi som tror, øse av den når vi møter andre mennesker som har rotet til liv og relasjoner. Jeg sier ikke at vi skal være Gud, for det kan vi ikke. Men vi kan gå noen runder med oss selv og utfordre oss selv på raushet, kjærlighet og omsorg.

Hvis menigheten vår blir slik, vil det bli trangt om plassen i benkeradene. Ikke minst vil vi få et godt innrykk av mennesker med rynkete skinn og rynkete sjel. Uansett alder.

Høst med endringer i staben

Dette året opplever menigheten i Lund ganske store skiftninger i staben. Kjente fjes forsvinner, og vi blir kjent med nye medarbeidere. På side 6-7 i dette nummeret av menighetsbladet kan vi blant annet lese intervju med Petter Tanggaard Lomeland, som overtar stafettpinnen som menighetsdiakon etter Tone Benestad. Ungdomsarbeiderne Andres Skjerdal og Elin Oveland, som slutter for å ta fatt på nye oppdrag, har sendt oss en avskjedshilsen som dere finner på side 10.

På prestefronten fortsetter Hans Jørgen Wennesland som kapellanvikar i 50 % ut året. På den første gudstjenesten etter ferien møtte menigheten i tillegg Erik Wesmann, som har startet opp i deltidsstilling som vikar fram til nyttår. Han har brukt koronatida til å kvalifisere seg

Vikar Erik Wesmann hadde sin første gudstjeneste i Lund søndag 8. august
(Foto: Arne Lunde)

for prestetjeneste og er tilsatt i Justvik og Oddernes menigheter fra 1. august i år. I løpet av høsten vil han som vikar i Lund primært ha ansvar for de presteoppgavene Lund og Oddernes samarbeider om. Vi vil derfor ikke få møte han ofte i gudstjenestene i Lund kirke.

PÅ GUDSTJENESTEN DEN 15.AUGUST TOK LUND MENIGHET AVSKJED OG TAKKET AV TONE BENESTAD ETTER LANG OG TROFAST TJENESTE SOM DIAKON. DET BLE EN VERDIG HØYTIDSSTUND I DIAKONIENS TEGN.

Farvel med vår kjære diakon

TEKST OG FOTO: ARNE LUNDE

De gode gjerninger er et gjensvar på Guds godhet mot oss, fremholdt avtroppende diakon Tone Benestad i sin avskjedspreken i Lund kirke søndag 15. august. Det er hva diakoni handler om - nettopp det hun har vært med å virkeliggjøre gjennom sine 17 år i Lund menighet.

Høytid: Prosesjonen inn var med å gjøre avskjedsgudstjenesten til en verdig høytidsstund.

Avskjedsgudstjenesten, som opprinnelig skulle funnet sted før sommeren, måtte utsettes på grunn av pandemien med tilhørende strenge restriksjoner på antall til stede i kirken.

Denne gangen var det plass til alle som ønsket å ta et farvel med en høyt aktet medarbeider i kirken gjennom 17 år, og mange hadde funnet veien. Stor kirkekaffe var det også ordnet med, den første på halvannet år. En begivenhet i seg selv.

Mange hadde ordet til hilsen og takk for tjenesten. Både personalsjef Jannicke Greibslund hos Kirkesjefen, vår sokneprest i permisjon, Helge Smemo, daglig leder Torunn Haugen Jerstad og flere som har vært i kollegafellesskap med Tone, fremførte takkens ord og ønsket Tone til lykke som nyslått pensjonist.

Takk og lykke til: Tone Benestad ble begavet med vakre blomster og gaver – og ikke minst mange takkens ord for vel utført tjeneste. Blant annet personalsjef hos Kirkesjefen, Jannicke Greibslund, takket og ønsket Tone lykke til som pensjonist. Med seg videre i livet fikk hun en lykt som kan lyse på ferden.

Koronarefleksjoner

RUT ELI JENSEN SKRIVER IDAG LITT OM ERFARINGER OG LÆRDOM GJENNOM KORONAPERIODEN: HVA HAR JEG LÆRT? HVA HAR JEG GJORT? HVA HAR JEG SAVNET MEST? HVA SER JEG MEST FRAM TIL?

TEKST: RUT ELI JENSEN

Jeg er glad for at vi ikke kan se inn i fremtiden. Hadde noen sagt til meg i mars 2020 at vi måtte leve med restriksjoner i halvannet år, tror jeg at jeg hadde kjent på motløshet.

Hva har jeg så lært gjennom disse halvannet årene? Jeg har lært å ta en dag av gangen, fordi det stadig er kommet nye regler. Og kanskje klarte jeg å lære noe av

teksten hos Matteus 6.34: «Gjør dere ingen bekymring for morgendagen.»

Det medførte også at jeg brukte naturen mer. Mange ganger har jeg undret meg over det fantastiske skaperverket vi har. Her kunne jeg gå tur alene og med venner uten restriksjoner. Da vi ikke kunne bruke kirkerommet, var vi ute i det store kirkerommet til gudstjeneste. En varm og god opplevelse av fellesskap til tross for snø og kulde.

Fint har det også vært å se Lund menighet gi oss digitale sendinger med taler, intervjuer og musikk. Livet stoppet ikke i menigheten. Takk for det.

Men hva har jeg savnet? Utvilsomt å synge sammen med andre i kor! Det blir ikke helt det samme å synge helt alene. Hva jeg kommer til å fryde meg over når dette er over? Å kaste munnbindet. Sier ikke mer!!

Ny start for formiddagstreffene

Til glede for de mest voksne i menigheten kan vi nå melde at formiddagstreffa starter opp igjen fra og med 8.september. Deretter blir det samling annenhver onsdag kl. 11.00 – 12.30 i nye menighetssal. Under oppussing er treffene i gamle menighetssal. Det er laget et variert program for resten av 2021. Som alltid er det også satt av tid til kaffi og prat. Bevertningen koster som før 50 kroner.

Komitéen (Øyvind Lund, Gerd Skoland, Arne Lunde, Reidun Fjeldskaar og Ben Tore Beisland) understreker at de til enhver tid gjeldende smitteregler naturligvis vil bli fulgt. De uttrykker stor forventning til høsten og gleder seg til å treffe gamle og nye deltakere igjen.

Veldig mange har ventet lenge og håpefullt på at formiddagstreffene kan komme i gang igjen! (Foto: Svein Helgesen)

Program høsten 2021

8. september: Avskjed og velkomst!

Diakon Tone Benestad slutter og diakon Petter Tanggaard Lomeland begynner.

22. september:

Trosvandring v/ ved Øyvind Aadland, ambulerende sjømannsprest, Afrika Øst.
Sang Anne-Lise Aadland

6. oktober

Dagens gjest: Oscar Jansen – allsidig kunstner og musiker

20. oktober

Svein Kleivane: Terje Vigen - hans budskap, liv og samtid

3. november

Helje Kringlebotn Sødal: Hans Nilsen Hauge - før og nå

17. november

Vilhelm Krag i ord og toner
Trine og Normann Liene, akkompagnert på piano av Dag Ernst.

1. desember

Dagens gjest: Kjell Farestveit - i samspill med Ben Tore Beisland

15. desember:

Vi synger julen inn – i hjertet!

13. januar 2022

Vi deltar på formiddagsmøtet i Q42 i regi av Fellesmøtene.

NÅR PETTER TANGGAARD LOMELAND TAR OVER ETTER TONE BENESTAD SOM MENIGHETSDIAKON, ER DET NESTEN SOM Å KOMME «HJEM». FAREN VOKSTE NEMLIG OPP PÅ LUND, HER FANT HAN KONA SI OG HER HAR HAN BOSATT SEG.

Diakoni - et fellesskapsprosjekt

Vårt oppdrag er å løfte mennesker opp!

TEKST: SVEIN HELGESEN

Det var ikke selvsagt i ungdommen at Petter Tanggaard Lomeland skulle engasjere seg i kirka og senere utdanne seg til diakon. – Jeg vokste opp på Hånes og kom inn i et miljø som foreldre helst ser at deres håpefulle ikke blir en del av, forteller han. Men så kom han i kontakt med kirka. Det gjorde en forskjell!

– I Hånes kirke møtte jeg ungdommer som brydde seg om, tok vare på og var glad i hverandre. Dette miljøet ville jeg være en del av. Her møtte jeg også en diakon som så oss unge, åpnet hjemmet og brukte tid med oss. Det betydde mye for meg både den gangen og for mitt senere valg av yrke. –

Utdanning og menighetsarbeid hånd i hånd

Siden har utdanning og kirkelig engasjement vært flettet tett sammen i Petters liv. Parallelt med studier på Ansgarskolen, UiA og Diakonhjemmet i Oslo var han enten frivillig eller ansatt i menighet, mest ungdomsarbeid. I Oslo var han også miljøarbeider i rusomsorgen. Etter ti år i hovedstaden, pluss en svipptur innom Jamaica, vendte han så hjem igjen til fødebyen.

Helt siden han var ungdomsarbeider i Hånes kirke for vel 20 år siden, så Petter på Lund som en spennende menighet å jobbe i. Nå får han sjansen til å bruke engasjementet og kompetansen som diakon her, med ansvar for alle aldersgrupper. – Jeg gleder meg veldig til å ta fatt sammen med resten av staben og alle frivillige, sier han.

Kirke i en bydel i vekst

Han minner om at Lund som en bydel i vekst gir spennende utfordringer for kirka. Ny diakoniplan skal også omfatte de yngste. Sammen med andre aktører i lokalsamfunnet ønsker han at menigheten skal være med på å gjøre Lund til et enda bedre sted å leve for flere.

– Jeg er overbevist om at flere vi slutte opp om kirka når de opplever oss som et relevant og levende fellesskap for alle aldre, smiler han: – Hadde det ikke vært gøy om vi lokalt klarte å snu en nasjonalt nedadgående trend,

strekke kirkens hender ut i lokalsamfunnet og gjøre menigheten til en enda mer synlig lokal godhetsaktør?

– Gjennom diakoni i praksis skal vi løfte mennesker opp, poengterer vår nye menighetsdiakon. (Kilde Unsplash, foto: Vitolda Klein)

Kirka skal være med å løfte mennesker opp, for å låne ordene til Biskop Thomas i Egypt. Når vi bidrar til å forebygge og avhjelpe utenforskap, styrker vi kirka sin troverdighet. Da er vi i kontakt med vårt sanne jeg. Vi skal slippe folk til, forkynne evangeliet – om nødvendig også med ord – som Frans av Assisi skal ha sagt det. –

Frivillige og stab skulder ved skulder

Fellesskapsbygging er en av Petters kjepphester:

– Frivillige og ansatte må stå sammen om kirka sitt viktige oppdrag; som tjenere for hverandre må vi mobilisere det store fellesskapet. Vi gjør feil hvis vi tenker at stabene skal drifte det meste og involvere de frivillige bare ved behov. Jeg ser heller på oss i staben som menighetens heiagjeng – konsulenter, tilretteleggere og medarbeidere med trykk på med. Jo flere som spiller på lag, jo lengre ut når vi. –

Han ser ikke på andakter, sang og musikk på institusjoner som oppgaver bare for ansatte: – Som diakon på Grorud i Oslo fikk jeg med ei dame i 50-åra for å spille og synge for de eldre. Hun hadde noe fri på dagtid og syntes det var

givende. Etter et par måneder var jeg egentlig overflødig der. Beboerne elsket henne, og gjennom engasjementet frigjorde hun ressurser til bruk andre steder. –

Lokal kirke med globalt ansvar

Petter er opptatt av at vi i vår velstand aldri må bli oss selv nok. - Kirkelig diakoni i rike Norge er også å bidra til å utjevne den enorme og urettferdige økonomiske skjevfordelingen i verden, minner han om og trekker fram Lund menighets misjonsprosjekt i Guayaquil i Ecuador som eksempel:

Vi kan lære mye om kirka sin rolle som godhetsaktør i samfunnet av samarbeidspartnerne våre i Lunds misjonsprosjekt i Guayaquil.
(Foto: Misjonsalliansen)

– Vi kan lære noe av Misjonsalliansens innsats for å bygge et bedre samfunn: en mer inkluderende skole, gode fritidsaktiviteter, hjelp til økonomistyring for familier, kurs og arbeidstrening etc. Det bør inspirere også oss til å rette blikket mot eget lokalsamfunn og se hvordan vi som menighet kan være medspiller i samfunnsutviklingen. Som kirke har vi en rolle som samfunnsbygger, uavhengig av velstandsnivå og styresett. Den verdensvide kirka har en felles forpliktelse til global solidaritet, bistand og forbønn. –

Å lære gjennom møte med andres kultur og tro

Vår nye diakon er opptatt av at vi gjennom møte med andre kulturer og deres trosliv kan vekke og fornye vår egen tro. Han forteller engasjert om en reise med Stefanusalliansen til Egypt, hvor han sammen med blant annet sokneprest Olav Trømborg i Hånes besøkte arbeidet til Mama Maggie og Biskop Thomas' retreatsted Anafora.

– Jeg husker godt hvordan det vi så og de engasjerte samtalen vi hadde under besøket tente en gnist i oss. Måten de inkluderte Gud i livet på og skapte et bønnens rom, trigget og vekket en tørst i oss. Noe av dette ville vi ta med oss tilbake! Vel hjemme erfarte vi nok at de travle hverdagene dro oss «ned på jorda», men jeg kjenner at tørsten fortsatt er der. –

Møtet med Biskop Thomas i Egypt vekket en tørst som jeg kjenner fortsatt er der, sier Petter (Kilde: Stefanusalliansen)

Med SAMSKAPING som visjon

Petter kjenner sin forgjenger Tone godt fra diakonifelleskapet i byen. – Tone er hel ved, hun vil bli savnet både i Lund og i byen. Hun har vært kontinuitetsbæreren og tryggheten i diakonifelleskapet, sier han.

Han tar ikke mål av seg til å fylle hennes sko, men vil være seg selv med sin faglighet og personlighet. Han tror nøkkelen til en god vandring i livet og troen ligger i de relasjonene vi skaper: – Uten Den andre mister vi oss selv. Sammen finner vi derimot støtte og glede i hverandre. –

Han er blitt veldig glad i ett av tidens nye ord, *samskaping*: – Det beskriver godt hvordan jeg ønsker å arbeide som diakon, sier han: - Som menighet skal vi skape verdier sammen! Både omsorg og gudstjeneste kan samskapes! Fellesskapet i menigheten må samskapes. Jeg håper inderlig at menighetens diakoni her på Lund skal ha sin kilde og springe ut fra et sterkt og samskapt fellesskap! –

Av- og påtroppende diakon møttes ved kirkekaffien 15.august. – Tone har vært kontinuitetsbæreren i diakonifelleskapet i byen, sier Petter. Nå er det han som skal fylle diakonrollen i Lund på sin måte – med sitt engasjement og sin kompetanse. (Foto: Arne Lunde)

«Jeg var fremmed, og dere tok imot meg.»

Minner fra et halvår med asylanter i Lund kirke

ÅRET 1993 VAR ET SPESIELT ÅR I LUND KIRKES HISTORIE. I SEKS MÅNEDER BODDE EN FAMILIE PLUSS TO UNGE GUTTER FRA KOSOVO I KIRKA. I DENNE ARTIKKELEN FORTELLER ODD BJØRNSEN, SOM VAR SOGNEPREST DEN GANGEN, OM BAKGRUNNEN FOR KIRKEASYLET OG HVORDAN BÅDE ASYLANTENE OG MENIGHETEN OPPLEVDE DET HISTORISKE HALVÅRET.

TEKST: ODD BJØRNSEN

FOTO: FEDRELANDSVENNEREN

"Jeg var fremmed, og dere tok imot meg." Lund kirke ble et midlertidig hjem for familien Potuko (her fra venstre Lejla, Mihrije, far Musli, Lule, Sabit og mor Fetije)

Mange i Lund menighet husker fortsatt tiden med kirkeasylanter. Mange nye er kommet til, og for dem er kanskje dette en ukjent historie. Men dette er uansett en historie som er viktig både for Lund menighet og ikke minst for asylantene som er avbildet på disse sidene.

Da asylantene kom

Familien Potoku med mor, far og 5 barn hadde flyktet fra vonde og utrygge forhold i Kosovo til Sverige i 1991. Far hadde mistet arbeid, og familien levde nærmest på gata. I 1993 reiste de videre til Trandum i Norge og kom til asylmottak på Grim 5.mai samme år. Utsikten til fast opphold var utrygg, og i slutten av mai opplevde de at politiet kom og hentet en nabofamilie for tilbakereise.

Kirkeasylet medførte mange nye oppgaver for sokneprest Odd Bjørnsen. Her på handletur sammen med Mihrije, Lule og Leyla.

Sekretær i Norges Kristelige Studenterforbund, Signe Hovd Nilsen, hadde kontakt med asylantene. Om kvelden 30. mai ringte hun meg og spurte om familien kunne komme i asyl i Lund kirke. Etter kontakt med formannen i Menighetsrådet sa jeg ja, men la til at vi i spørsmål om lengre opphold måtte ha aksept fra Menighetsrådet. Det fikk vi dagen etter. Slik begynte et 6 måneders opphold i menighetsfløyen for familien. Litt senere kom to unge gutter til.

Hver dag var ikke like avslappet som dette møtet på kirketrappa (fra venstre de to enslige guttene Besim og Ardian, mor Fetije, Odd Bjørnsen, Kjell Faresveit, far Musli og dattera Lule).

Et halvår med entusiasme og spenning

Nå begynte en helt spesiell tid i menigheten. Vi skjønte ut fra de politiske forhold at dette kunne ta tid, og at vi derfor måtte legge forholdene til rette og la asylantene få disponere menighetsfløyen. Men det var jo snart sommer, så det gikk greit i forhold til aktiviteter. Dusj og vaskemaskin kom i vaskerommet i kontorbygget og madrasser måtte anskaffes.

Usikkerheten overfor politiet var stor, og vi hadde derfor frivillige fra menigheten som nattevakter den første tiden. Men entusiasmen var stor, og det var ikke vanskelig på få hjelp. Antakelig var det noen på Lund som var negative til dette med asylanter, men jeg husker faktisk bare én som sendte oss noen anklagende brev.

Når barna ikke kunne leke fritt ute med kamerater og venner, dugde sognepresten som en god erstatningslekekamerat.

Asylantene fikk ingen støtte fra staten. Menigheten måtte derfor dekke alle utgiftene ved å ha dem i kirken. Men den entusiastiske frivilligheten ga seg også utslag i at penger og andre gaver strømmet inn. Hver fredag kunne vi hente en «sekk» med brød på Dampbakeriet, og mange var villige til å hjelpe med sosial kontakt. Barna i familien husker ikke minst noen godt voksne som ble trygge kontakter, og de gir den dag i dag uttrykk for stor takknemlighet for oppholdet i kirken.

Dagligliv for asylantene

Mor og far i familien og de to enslige guttene var alltid forsiktige med å oppholde seg utenfor kirkebygget - av frykt for at politiet kunne dukke opp. Men barna beveget seg uten fare utenfor kirkerommene. Siden de kom i mai, ble det ingen skolegang til å begynne med. Men de deltok aktivt i de fleste av tilbudene både i og utenfor kirken. De to guttene «smuglet» vi nok med oss ut av og til slik at de fikk litt forandring. Ellers ble jo aktivitetsrommet/gymsalen ivrig benyttet.

Også mor og far var med på noen av tilbudene, men nok forsiktige. Som muslimer deltok de ikke på gudstjenestene. Spesielt var nok mor forsiktig. Men hun har siden sagt til minstejenta at hun «nå har skjønnet at vår Gud og deres Gud er den samme».

Veien videre

Etter ca. 6 måneder bestemte myndighetene at Kosovoflyktningene skulle få opphold i Norge. «Våre» ni flyttet til Hove leir på Tromøya og fikk etter en tid Bygland kommune som fast bosted. Aud og jeg hadde regelmessig kontakt med dem helt til far i huset fikk arbeid i Haugesund.

De tre jentene Igbale, Mihrije og Laila har i voksen alder besøkt Aud og Odd Bjørnsen (Foto: Odd Bjørnsen)

Den eldste jenta giftet seg og ble igjen i Greipstad. Alle de andre ble etter hvert spredt rundt i Rogaland. For noen få år siden tok minstejenta i familien, Leyla, (som nå heter Laila), kontakt med oss, og den er nå blitt ganske fast. Flere av de andre barna har også besøkt oss.

Ungdom og diakoni hører sammen!

ELIN OVELAND OG ANDERS SKJERDAL FØLGER I DISSE DAGER LUNDKONFIRMANTENE FREM MOT DE TO KONFIRMASJONS-DAGENE 11. OG 12. SEPTEMBER. DET ER DET SISTE DE GJØR SOM ANSATTE I MENIGHETEN. MENIGHETSBLADET HAR UTFORDRET DEM TIL Å DELE MED OSS NOEN REFLEKSJONER OM TIDA DE HAR HATT OG OM UNGDOMSARBEIDET I LUND KIRKE.

BASERT PÅ TEKST AV ELIN OVERLAND OG ANDERS SKJERDAL
FOTO: TORUNN HAUGEN JERSTAD

Anders forteller at han startet å jobbe i Lund menighet da han var 19 år, og at han nå har vært ansatt i 4 år. – Jeg har på en måte hatt oppstarten av voksenlivet mitt sammen med menigheten. Det er fint å tenke på, sier han.

Elin har kortere fartstid, hun kom til Lund i august i fjor. Selv om det ikke er like lenge som Anders, synes likevel også hun at hun har fått oppleve mye fint i menigheten.

Et annerledes og krevende år

Begge synes det har vært fint å jobbe i Lund. Anders trekker frem samarbeidet med gode kollegaer i staben og gode møter og samtaler med ungdommer. Han tenker særlig på de gangene man opplever at samtalene har hatt en effekt, at noen har skjønnet eller oppdaget noe i løpet av samtalen. Og så tenker han på at det er rart at noen av de som ble konfirmert da han begynte her, nå er blitt myndige!

Elin har satt veldig pris på å bli kjent med konfirmantene gjennom året, og at de har fått lov til å ha såpass mange samlinger som de faktisk har hatt, til tross for koronasituasjonen. Hun har også opplevd det som spennende å prøve å starte opp nye aktiviteter, sånn som Ungdomsfredags.

Begge er likevel enige om at det siste året har vært annerledes på mange måter. Koronapandemien har gjort at det ikke har vært det beste tidspunktet for å starte opp noe nytt. Fremover håper de at etterfølgerne i ungdomsarbeidet vil ta opp arbeidet med å finne ut av hva ungdom på Lund har behov for, og lete etter hva kirken skal tilby for denne gruppa.

Diakoni og ungdomsarbeid hører sammen

De synes det er spennende at ungdom og diakoni nå blir tettere knyttet sammen, og ser frem til å høre hva den nye diakonen finner på. De har troa på en ungdomsklubb eller annet tilbud i helga, men er tydelige på at det må starte i et samarbeid med ungdommene selv. De legger heller ikke skjul på at de synes det vil være veldig bra dersom man kan få Tensing opp på å gå igjen. – Det viktigste er uansett at

Elin og Anders har opplevd det fint å jobbe i Lund, selv om det siste året på grunn av koronaen har vært krevende.

ungdom får være kreative og skapende i kirka på sine egne premisser, understreker de.

Satsing på ungdomsledertrening

I løpet av det siste året har Anders, Elin og Monika samlet en liten gruppe med eldre ungdom/unge voksne som brenner for ungdomsarbeidet. Dette håper de kan videreføres, og at man på sikt kan gjennomføre alle de fine tingene gruppen har planlagt! De er imponert over engasjementet, kreativiteten og også utholdenheten til disse ungdommene! De har et håp om at det kan bli mer fokus på ungdomsledertrening. Elin forteller at hun og Monika har snakket om et samarbeid denne høsten for å få til dette.

Veien videre

Hvor går så veien videre for Anders og Elin?

Anders skal bli fulltidsstudent og gjøre ferdig musikkstudiene sine. Men han kan forsikre oss om at han fortsatt blir å se i kirkebenkene fremover.

Elin har fått mulighet til å jobbe fullt som barne- og ungdomskonsulent i Nmsu Sør og har allerede startet med det. Det er i den rollen hun håper å få til et samarbeid med Monika for å teste ut Nmsu sitt ledertreningskurs sammen med en gruppe ferdigkonfirmerte ungdommer. – Det ville ha vært utrolig fint å følge noen av ungdommene jeg nettopp har fått bli litt kjent med et lite stykke til, nå i rollen som Nmsu-konsulent, sier hun.

Elin og Anders ønsker Lund menighet lykke til videre med møte med ungdommene gjennom de ulike ungdomsaktivitetene.

Håpsmesse i oktober

TEKST: BEN TORE BEISLAND

Søndag 31.10. kl 1800 framfører Lund Kirkekor, AvOgTil-koret, Lund Barnegospel og forhåpentligvis et ungdomsprosjektkor sammen med solister og band en nyskrevet håpsmesse. Utgangspunktet er tekstene og leddene fra gudstjenestens liturgi. I tillegg er det noen rene bibeltekster og noen egenskrevne sangtekster med utgangspunkt i håp, håpstegn og hva vi håper på når livet blir krevende.

Jeg har brukt deler av koronatida til å pusle sammen noen ord og melodier og prøvd å sette det sammen til det som blir et fellesprosjekt for de fleste av korene i Lund menighet. Fram mot framføring 31.10. skjer det stadig endringer eller nye idéer og ting legges til, så eksakt hva dette blir, vet jeg ikke. Men hovedhåpet og drømmen er i alle fall å kunne fylle kirka med mennesker, sang og musikk igjen.

For å dekke utgifter til gjennomføringen selges billetter gjennom korene og menighetskontoret for 200 kr stk (eventuelt overskudd går til menighetens arbeid). Jeg håper mange har lyst til å komme og delta på denne fellesskapsgudstjenesten.

Foto: Torunn Haugen Jerstad

Kor- og sangtilbud i Lund menighet

Etter en lang periode hvor vi har vært nødt til å redusere aktiviteten til korene, håper vi nå å kunne starte opp tilnærmet normalt igjen. Under finner dere en kort oversikt over korene for ungdom og voksne (tilbudet for de yngste er med i oversikten over barneaktiviteter).

Foto: Svein Helgesen

Har du spørsmål, er det bare å ta kontakt med Ben Tore Beisland på 98856223:

Tirsdager kl 1930-2130: Lund Kirkekor

Onsdager kl 1300-1400 (evt onsdag 1830-2030): Prosjektkor for ungdom på ungdomsskole og videregående opplæring

Onsdager kl 1400-1600: Maxigospel, Tweens fra 5-7 trinn

Torsdager kl 1930-2130 (kun i oddetallsuker): AvOgTil-koret

Min salme

TEKST: INGER LINDSETH

Jeg ble utfordret av Ben Tore til å dele med dere «Min salme» her i menighetsbladet. Etter noen dagers betenkningstid, og en liten gjennomgang i hodet av hvilken salme jeg ville velge, tok jeg utfordringen. Og da jeg fortalte Øyvind, mannen min, hvilken salme det ville bli, smilte han bare og sa: «Tenkte nok det ville bli den».

Jeg blir alltid berørt når det er dåp i kirka. Og denne salmen uttrykker så nydelig det store som skjer. Så kan jeg samtidig takke for at jeg også får være et barn i Guds rike, og kan få hvile i min Fars gode hender - i medgang og motgang, i sorg og i glede!

Foto: Arne Lunde

Det skjer et under i verden hver gang et barn blir til,
over det gryende livet lyser Guds skapersmil.

*Ingen på jorden er himlen så nær,
som barnet han tar i sin favn, som barnet han tar i sin favn.*

Det skjer et under når barnet møter oss hud mot hud,
øynene speiler Guds himmel, gir oss et glimt av Gud.

Det skjer et under i kirken, større enn verden vet.
Barnet får del i Guds rike, svøpt i hans kjærlighet.

Det skjer et under i dåpen, her skapes liv av ord.
Barnet er størst i Guds rike skjønt det er minst på jord.

Så la oss synge i glede, nå er Guds Ånd oss sendt,
vannet blir kilden til livet, her har et under hendt.

Nr. 591 i Norsk Salmebok
Tekst: Gerd Grønvold Saue ©
Musikk: Kjell Mørk Karlsen ©

Aktiv høst for barna i Lund kirke

Høstens trosopplæringstilbud og de løpende aktivitetene for barn i menigheten er allerede i gang. Oversikten på denne sida forteller at det er flust med spennende ting å delta på hele høsten, fordelt på tilbud til alle aldersgrupper.

Menigheten sender invitasjon til trosopplæringstilbud som babysang, fireårsklubb, femårsklubb, Skattekista etc. til alle barn i soknet som er døpt. Vi får imidlertid jevnlig forespørsler fra foreldre som lurer på om deres barn, som ikke er døpt, også kan få bli med på trosopplæringstilbudet i kirka. Svaret er kort og positivt:

Vi ønsker alle barn velkommen til trosopplæring!

Dersom du ønsker invitasjon til et barn som ikke er døpt, eller du selv ikke står som medlem i Den norske kirke, kan du registrere at du ønsker invitasjon til trosopplæring på min side: <https://kirken.no/nb-NO/om-kirken/minside/>

Velkommen til både trosopplæringstilbud, søndagsskole og familiegudstjenester!

Trosopplæringstilbud

Babysang

Onsdager kl. 11-13 i gymsalen.
NB! Påmelding til ida.borghild.jorgensen@kristiansand.kommune.no

4-årsklubb

To torsdager kl. 17-18: **19.8. og 26.8.**
Familiegudstjeneste med utdeling av 4årsboka
søndag **29.8.** kl. 11.

5-årsklubb

Fire torsdager kl. 17-18: **2.9., 9.9., 16.9. og 23.9.**
Familiegudstjeneste med utdeling av bok søndag
26.9. kl. 11.

Skattekista for 4. klassinger

Fem torsdager kl. 14:30-16:00: **30.9., 14.10., 21.10., 28.10. og 4.11.** Familiegudstjeneste **31.10.** kl. 11.

Dåpsklubb i november

Julevandring i desember

For alle trosopplæringstiltak: Påmelding til ida.borghild.jorgensen@kristiansand.kommune.no

Faste aktiviteter

Babysang

Onsdag kl. 11.00-13.00 i gymsalen

Kontakt: Ida B. Jørgensen ida.borghild.jorgensen@kristiansand.kommune.no

Småbarnstrall (Barn fra 1-3 år)

Onsdag kl. 17.00-17.50 i gymsalen

Kontakt: Ida B. Jørgensen

Søndagsskolen

Søndager kl. 11.00. Inne i

kirka først. Ca. kl. 11.15 i gymsalen Følg med på hjemmesiden: lundmenighet.no og [facebook-gruppa: «Familiarrangementer i Lund kirke»](#)

Barnekoret Kirkespirene (4-7 år /t.o.m. 1.klasse)

Onsdager kl. 17.00-17.45

Kontakt: ben.tore.beisland@kristiansand.kommune.no

[Facebook-gruppe:](#)

«Kirkespirene»

Barnegospel (2. – 7. klasse)

Onsdag kl. 14.30-16.00 i

kirkerommet

Kontakt: ben.tore.beisland@kristiansand.kommune.no

[Facebook-gruppe:](#)

«Lund Barnegospel»

Lund dansegrupper (jenter og

gutter fra 2. klasse og oppover)

Kontakt: Sarah Maria Eikeland

tlf. 416 28 532

Sarah.eikeland@icloud.com

[Facebook-gruppe: «Lund kirke dansegrupper»](#)

KFUK-KFUM speidere

(Jenter og gutter fra 2. klasse og oppover)

Mandag kl. 17.30-19.00

Kontakt: Anne Mette Bomann,

tlf. 90056728

Fredags

(Jenter og gutter, 5.-7. klasse)

Fredag kl. 17.30-19.00 i gymsalen/peisestua

[Facebook-gruppe: «Fredags i Lund kirke»](#)

Superonsdag

Middagsservering i gamle menighetssal kl. 16.00-16.50

Pris: kr. 70 for voksne og kr. 30 for barn

Info og påmelding på [facebook-gruppa: «Superonsdag i Lund kirke»](#)

Kalender søndagsskole og familiegudstjenester

29.08. **Familiegudstjeneste (4-åringene får bok)**

05.09. [Søndagsskole](#)

12.09. Konfirmasjonsgudstjeneste
(Ikke søndagsskole)

19.09. [Søndagsskole](#)

26.09. **Familiegudstjeneste (5-åringene får bok)**

(03.10. og 10.10. Gudstjenester, men ikke
søndagsskole pga. høstferien.)

17.10. **Familiegudstjeneste på Evjetun
(menighetsweekend)**

24.10. [Søndagsskole](#)

31.10. **Familiegudstjeneste (4.klassingene)**
Håpsmesse med flere av korene kl 19.00

07.11. [Søndagsskole](#)

14.11. [Søndagsskole](#)

21.11. [Søndagsskole](#)

28.11. **Lysmesse og tenning av julegrana kl 17.00**

05.12. [Søndagsskole](#)

12.12. «De ni lesninger» med kirkecoret kl 19.00.
Ikke søndagsskole

19.12. Gudstjeneste, synge julen inn, Av og til-koret.
Ikke søndagsskole

24.12. 14.00 **Julaftengudstjeneste**
16.00 **Julaftengudstjeneste**

25.12. Juledagsgudstjeneste

ALPHA & OMEGA
BEGRAVELSESBYRÅ AS

Vakttelefon
380 22 444
hele døgnet

SYNKRON
MEDIA

www.synkronmedia.no

MED OVER 40 ÅRS ERFARING

Hvordan har du det
- egentlig?

Ring eller skriv. Vi er her.
Alltid.

NYTT NUMMER!
22 40 00 40
Kirkens SOS

Tlf. 38 04 51 01
www.bragdo.no

Tannlegene i Gyldenløvesgate
Tannlege Susanne Løvdahl MNTF
Gyldenløvesgate 5, 3. etg.

Nye pasienter mottas.

Ring for timebestilling: Tlf. 38120960

WWW.ANDAS.NO

Døgntelefon: **38 17 74 50**

Andås

SØRLANDETS BEGRAVELSESBYRÅ

RASMUSSENGRUPPEN

Støtt Lund menighet med
Deres firmaannonse!

Kontakt Lund menighetskontor,
tlf. 38 19 68 70

KJØRFINT
TRAFIKKSKOLE

www.kjorfint.no

VB

Johannessen VVS A/S

Rørleggermester Bård 906 70 650

Telefonandakt
Telefon 38 09 17 00

Menighetsweekend

på Evjetun 15. – 17. oktober!

Midt i oktober satser vi igjen på Menighetsweekend på Evjetun - ett av høstens høydepunkt for barn, unge og voksne. Det er en helg med god tid til lek, aktiviteter, samtaler og måltider.

Sett av helgen og bli med! Mer informasjon om menighetsweekenden vil komme på menighetens hjemmeside og Facebookside.

Gudstjenester

Velkommen på gudstjenester i kirken!

I skrivende stund kan vi være 200 personer til stede. Følgende regler gjelder:

- ♦ *Kom igjen senere hvis du har luftveisinfeksjon*
- ♦ *Ta med munnbind til inn- og utgang.*
- ♦ *Håndsprit og registrering ved inngang.*
- ♦ *En meters avstand, to stoler mellom hver kohort*

Følg med i annonser, på hjemmeside og Facebook for oppdatert informasjon.

www.lundmenighet.no
www.facebook.com/Lundmenighet/

Søndag 29.8. kl. 11.00 Vingårdssøndag
Samlingsgudstjeneste v/Monika Olsen Holt og Ben Tore Beisland. Barnekor og 4-årsbok. Innsettelse av ny diakon Petter Tanggaard Lomeland

Søndag 5.9. kl. 11.00
15. sø. i treenighetstiden
Gudstjeneste v/Monika Olsen Holt og Ben Tore Beisland

Lørdag 12.9. kl. 11.00, 12.30 og 14.00
Konfirmasjonsgudstjenester ved Monika Olsen Holt og Ben Tore Beisland.
Trompet Jens Forus

Søndag 13.9. kl. 11.00
16. sø. i treenighetstiden
Konfirmasjonsgudstjenester ved Monika Olsen Holt og Ben Tore Beisland.
Trompet Jens Forus

Søndag 19.9. i kl. 19.00
17. sø. i treenighetstiden
Gudstjeneste v/Hans Jørgen Wennesland og Ben Tore Beisland. Kirkekoret

Søndag 26.10. 18. sø. i treenighetstiden
Kl. 11.00 Familiegudstjeneste v/Monika Olsen Holt og Ben Tore Beisland. Kirkespirene

Kl. 19.00 Kveldsgudstjeneste v/Monika Olsen Holt og Ben Tore Beisland. AvOg Til-koret

Søndag 3.10. kl.-11.00
19. sø. i treenighetstiden
Gudstjeneste ved Monika Olsen Holt

Søndag 10.10 kl. 11.00
20. sø. i treenighetstiden
Gudstjeneste v/Hans Jørgen Wennesland

Søndag 17.10. kl. 11.00
21. sø. i treenighetstiden
Gudstjeneste v/Hans Jørgen Wennesland og Ben Tore Beisland

Søndag 24.10. kl. 11.00
22. sø. i treenighetstiden
Gudstjeneste v/Erik Wesmann og Ben Tore Beisland

Søndag 31.10. Bots og bededag
Kl. 11.00 Familiegudstjeneste v/Monika Olsen Holt og Ben Tore Beisland. 4.-klasse og Dansegruppa.

kl. 18.00 Håpsmesse
Monika Olsen Holt, Ben Tore Beisland.
Barnegospel, AvOgTil-koret, Kirkekoret m.fl..
Se egen omtale.

Søndag 7.11. kl. 11.00 Allehelgensdag
Gudstjeneste v/Hans Jørgen Wennesland og Ben Tore Beisland. Kirkekoret

Søndag 14.11. kl. 11.00
25. søndag i treenighetstiden
Gudstjeneste v/Monika Olsen Holt og Ben Tore Beisland. Konfirmantpresentasjon

* Døpte

Ellinor Lauvås, Thea Emilie Køber Kvåle, Mine Borgerås Rosvold Andersen, Mons Borgerås Rosvold Andersen, Anna Hammen Wiig, June Vigebo Andersson, Thea Andersson, Vilde Andersson, Thea Østebø Gjermundnes, Rikke Almås Norbakk, Mathias Lian Kiledal, Finn Lund Thommesen, Peter Leer-Helgesen, Isak Mykjåland Hovland, Iben Schibstad.

† Døde

Reidar Farestad, Heidrun Dyrhaug Frivold, Anne Sylvi Hatlestad, Arild Vatnestrom, Torill Eva Digre, Olav Kyrvestad, Anne Berit Rugsland, Reidun Steffensen, Olav Evert Jakobsen, Edel-Margareth Leithe, Asbjørn Abrahamsen.

På kalenderen:

Oversikten viser en normaluke uten koronarestriksjoner.
Følg med på menighetens hjemmeside og Facebook.

Mandager:	kl. 17.00 Speideren
Tirsdager:	kl. 19.30 Kirkekoret
Onsdager:	kl. 11.00 Formiddagstreff kl. 14.30 Barnegospel kl. 16.00 Superonsdag/middag kl. 17.00 Småbarnstrall og Kirkespirene
Torsdager:	kl. 19.30 Av og til-koret over i oddetallsuker
Fredager:	kl. 17.30 Fredags (5.-7. kl.)
Søndager:	kl. 11.00 Gudstjeneste.

Dansegruppa – Følg med på Facebooksiden

Utgitt av Lund menighetsråd, Kristiansand

Redaktør: Svein Helgesen, mobil 992 50 924
epost: shelge2@lyse.net

Redaksjonsmedlemmer:
Rut Eli Jensen, Arne Lunde og Monika Olsen Holt

Annonsekoordinator: Torunn Haugen Jerstad
Bankgirokonto: 3000.07.70104

Neste nummer av menighetsbladet
Deadline: 1. november 2021 Utgivelse: 16. november 2021

TRYK I NORGE

LAYOUT OG TRYKK:
SYNKRON MEDIA AS

Utenforskap – utfordring og mulighet

I INTERVJUET PÅ SIDE 6-7 SNAKKER VÅR NYE MENIGHETSDIAKON BLANT ANNET OM BEGREPET UTENFORSKAP. HAN MINNER OM AT KIRKA ALLTID HAR EN ROLLE Å SPILLE DER MENNESKER OPPLEVER Å STÅ UTENFOR FELLESSKAPET. VI HAR UTFORDRET HAN TIL Å DELE NOEN FLERE REFLEKSJONER MED OSS OM DETTE.

TEKST: PETTER TANGGAARD LOMELAND

Kilde: Unsplash (Foto: Benjamin Disinger)

Utenforskap er vondt! Utenforskap og opplevelse av ensomhet er nært beslektet. Ensomhet øker risikoen for en del alvorlige fysiske, psykiske, økonomiske og sosiale utfordringer. Utenforskap er alvorlig.

Som kirke følger vi etter den store mesteren i inkludering. Jesus brøt med datidens normer og kotyme og viste oss en annen måte å møte mennesker på. Han praktiserte en annen type menneskeverd.

Folk fra Samaria ble sett ned på i det jødiske samfunnet. Jesus løftet dem opp og gav dem verdighet. Vi kan for eksempel lese om det i Bibelens fortellinger om Den barmhjertige samaritan og Kvinnen ved brønnen. Hun var også en samaritan. I tillegg levde hun på et vis som var langt utenfor det som var godtatt i det jødiske samfunn.

Likevel var det henne Jesus lot bli den som løp inn til byen og forkynte for folk der: «Kom og se en mann som har fortalt meg alt det jeg har gjort! Han skulle vel ikke være Messias?»

Kvinnen som hadde gått til brønnen en tid på dagen hvor hun ikke regnet med å treffe noen, trolig fordi hun visste hva folk tenkte om henne og hennes livsførsel, gikk nå folket i møte. Hun var tilgitt og kunne møte andre med rak rygg.

Fortellingen har mye å lære oss både i kirka og samfunnet. Bibelen er stappfull av slike fortellinger - om utenforskap og inkludering. Guds grunnleggende bevegelse er en stadig ustrakt og inviterende hånd til mennesket.

Det er i denne bevegelsen vi som kirke har vårt oppdrag!